

[Risgaard Knudsen]

visning. Og uanset arbejdsministerens meget alvorlige irettesættelse er jeg interesseret i at få hr. Svend Heiselberg på talerstolen, for at Folketinget kan få afklaret, om hr. Svend Heiselberg uanset arbejdsministerens alvorlige irettesættelse alligevel vil tilråde regeringen ikke at modtage den af hr. Nyrup Rasmussen, fru Lilli Gyldenkilde og fru Lone Dybkjær fremsatte dagsorden. Det tilbagestår stadig væk som et uafklaret spørgsmål, og det mener jeg Folketinget har krav på at få afklaret.

Jeg ser, formanden har rejst sig, og derfor skal jeg afholde mig fra at tage den anden korte bemærkning med, men jeg synes, jeg skylder pengeinstitutterne i Thy at tilkendegive, at der er medlemmer af Folketinget, der har noteret sig, at også Venstremanden hr. Svend Heiselberg er hamrende utilfreds med den måde, pengeinstitutterne i Thy behandler erhvervslivet på.

Formanden:

Og jeg skal bede medlemmerne notere sig, at korte bemærkninger er indtil to minutter.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Mens hr. Svend Heiselberg nu samler kræfter til at svare på hr. Risgaard Knudsens meget kontante og meget direkte og yderst velbegrundede spørgsmål, skal jeg måske til almindelig opbyggelse også for hr. Svend Heiselberg oplyse vedrørende ansvaret for den pågældende dagsorden, at det deler vi alle tre partier – også undertegnede, som jo i al ubeskedenhed heller ikke, lige så lidt som det gælder fru Lone Dybkjær og fru Lilli Gyldenkilde, er uden et vist kendskab til det virkelige liv; det synes jeg man skal være klar over.

Det næste var egentlig til arbejdsministeren. Nu har Socialdemokratiet i de sidste 4-5 år, så sent som i januar 1988 og senere i november 1988, gang på gang påvist, hvor stort et behov der var for at få længere opsigelsesvarsler, bedre varslingsregler til lokalsamfundet, så man kunne forberede tingene bedre i en indsats over for arbejdsløsheden. Jeg er glad for, at den dag er oprundet, hvor vi nu skal høre fra arbejdsministeren, at arbejdsministeren er enig i intentionerne, at andre lande har bedre regler, og at man derfor – hvad jeg skal beklage – vil indtage det heroiske standpunkt at undlade at stemme for dagsordenen.

Jeg havde som fru Lone Dybkjær hellere set et klarere standpunkt ud fra den erkendelse, arbejdsministeren selv var inde på, men det væsentligste, synes jeg, er trods alt, at vi efter så mange år og med det stærke behov, vi har haft for at få de bedre regler, nu omsider får dem. Det tror jeg er det første vigtige skridt, for at vi virkelig kan få sat noget i gang i lokalsamfundene med alle de opfølgende initiativer, der vil komme.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu er det vel begrænset, hvor mange korte bemærkninger der kan være, men jeg bliver næsten nødt til at spørge hr. Poul Erik Dyrland, hvilke ændringer der var i 17. maj-forliget om rådighedsforpligtelsen. Jeg er meget opmærksom på, at der blev afskaffet et stykke papir, men hvor var det, der blev ændret?

Og så til hr. Rahbæk Møller, der siger, at jeg taler om UTB, og at det er et helt andet emne, der er på dagsordenen i dag. Jamen jeg sagde generelt om uddannelsesordningerne, at de er meget væsentlige, og også det, som fru Jytte Andersen omtalte, er særdeles væsentligt både nationalt og dermed også regionalt. Venstre har ikke noget ønske om at lave særordninger for visse regionale områder med hensyn til specielle uddannelser; derfor talte vi generelt også på dette felt.

Endelig skal jeg ikke vurdere hr. Risgaard Knudsens underholdningsværdi – den var tilsyneladende meget høj – men jeg skal meddele hr. Risgaard Knudsen, at Venstre selvfølgelig undlader at stemme til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Selv om jeg har stor forståelse for den alvor, hvormed hr. Risgaard Knudsen røgter sin opgave for Socialdemokratiet, nemlig at sidde og vogte på, om ikke der er en mulighed for at stille nogle helt dybtgående alvorlige spørgsmål, så vil jeg dog under hensyntagen til, at vi jo skal videre i denne debat om det, sagen drejer sig om, henstille til hr. Risgaard Knudsen, at han ikke insisterer på at få et svar. Vi er nogle andre, der har fundet ud af at lade være med at tage hr. Svend Heiselbergs udtalelser i sådanne situationer så alvorligt, at vi vil insistere